

תת"ע (עכו) 3252-11-15 - מדינת ישראל נ' חכמת אבו איוב

תת"ע (עכו) 3252-11-15 - מדינת ישראל נ' חכמת אבו איובשלום עכו

תת"ע (עכו) 3252-11-15

מדינת ישראל

נגד

חכמת אבו איוב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[15.10.2017]

כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

הכרעת דין

נגד הנאשם, מר חכמת אבו איוב, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית תוך כדי נהיגה וכשהרכב בתנועה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על פי הנתען בהודעת תשלום קנס מיום 25.9.15, בסמוך לשעה 10:00, נהג הנאשם ברכב פרטי תוצרת "פיאט", מס' רישוי 2925127, ברח' דרך יחיעם 6 בנהריה, כשהוא עושה שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

טענות הצדדים

המאשימה טענה כי הנאשם אחז בפלאפון בידו הימנית, צמוד לאוזנו הימנית, במהלך הנהיגה.

הסנגור טען כי הנאשם לא דיבר בטלפון בשעת נהיגה ולהוכחת העניין הציג פלט שיחות מחברת הנייד, השייך לנאשם לטענתה, לפיו, השיחה האחרונה שערך מהטלפון הנייד שלו הייתה בשעה 9:40 ואילו הדו"ח נרשם בשעה 10:00.

עדי התביעה

עד תביעה ראשון - רס"ר צחי עלמני, ערך את המזכר הנלווה לדו"ח, שסומן ת/1.

במזכר שרשם השוטר צחי נרשם כי במהלך סיור עם השוטר ועקנין, בניידת, הבחינו ברכב מסוג "פיאט" שנהג בו הנאשם, נוסע מכיוון מערב למזרח, כשהוא אחז במכשיר טלפון נייד ביד ימין ומצמידו לאוזן ימין ומשוחח בטלפון

במהלך הנהיגה. השניים סימנו לנאשם לעצור תוך ששמרו עמו על קשר עין רצוף. הנאשם במשך מס' דקות סרב

להציג את רישיון הנהיגה בתואנה כי הוא עובד משרד התחבורה והוסיף "מי אתם שתעצרו אותי". כשהתבקש להזדהות

סרב במשך מס' דקות. לבסוף הוציא רישיון נהיגה וזוהה. בעת מילוי המזכר הנאשם איים על השוטר ונעצר.

השוטר צחי שרטט בדיון סקיצה לעניין כיוון נסיעת הנאשם - ממערב למזרח - ומיקומה של הניידת (ת/2, ת/3).

כשנשאל בחקירה הנגדית על כיוון נסיעת הנאשם, שב וחזר על הרשום במזכר ובסקיצה: "ממערב למזרח" (עמ' 4 לפרו', ש' 17) ובהמשך: "חוזר ואומר הנאשם הגיע מכיוון מערב למזרח" (עמ' 5 לפרו', ש' 7, 12). כשנשאל האם יש עצים גדולים בכביש הזה, השיב בשלילה (עמ' 4, ש' 19).

בחקירתו הנגדית השיב לשאלת הסנגור כי המרחק בין הניידת לרכב הנאשם היה 5 מטרים.

כשנשאל באיזה צד ראה את הנאשם השיב: "אני זוכר, את יד ימין של הנאשם, אני רואה" (עמ' 5 לפרו', ש' 25).

ובהמשך כשנשאל אם ראה אותו אוחז בטלפון השיב בחיוב (שם, ש' 29).

כשנטען כי החלונות ברכב הנאשם היו כהים והחלון היה סגור השיב: "לא היינו ניגשים לרכב כשחלונות כהים בטענה שעברה עבירה של דיבור בפלאפון" (עמ' 6 לפרו', ש' 3).

ובהמשך כשנטען כי המזכר שרשם אינו משקף את שארע בפועל השיב באופן נחרץ: "משקף" (שם, ש' 27).

כשעומת עם פלט השיחות מחברת פלאפון בו נזכרת השיחה האחרונה בשעה 9:40 בעוד שבדו"ח רשומה השעה 10:00 השיב: "לקח יותר זמן לזהות אותו, עד שזיהינו אותו ועד שנעצר" (עמ' 8 לפרו', ש' 16).

עד תביעה שני - רס"ר יניב וקנין, ערך את דו"ח ההזמנה לדין שסומן ת/4. העד שרטט סקיצה לעניין כיוון נסיעת הנאשם ומיקומה של הניידת (ת/5).

בדו"ח, אשר נרשם בשעה 10:00, נרשם כי השוטר הבחין בנאשם, נוהג ברכבו, מכיוון מערב למזרח, מחזיק ביד ימין צמוד לאוזן ימין טלפון והורה לו לעצור בצד. הנאשם המשיך בנסיעה ולא עצר. לאחר מס' מטרים נעצר בכביש. הוא סרב להזדהות ולהציג תעודה מזהה. לבסוף הציג ונרשם הדו"ח. נרשם כי היה יום שמש בהיר וראות טובה. בדברי הנהג נרשם: "תקף אני מחייג לכמה אנשים. אתם תוותרו לי".

בחקירתו הנגדית כשנשאל השוטר יניב מה היה המרחק בין הניידת לרכבו השיב: "כמה מטרים בודדים, להגיד לך 7,5,10" (עמ' 9, ש' 10).

כשנשאל האם ראה את הנאשם מחזיק פלאפון ביד ימין צמוד לאוזן ימין השיב בבטחון: "נכון" (שם, ש' 14) ובהמשך: "תוך כדי נסיעה אני קולט את כל הרכב ואת כל מה שקורה שם" (שם, ש' 20).

כשנשאל כיצד ראה אותו אם החלון הקדמי היה בצבע כהה וסגור, השיב: "הצלחתי לראות, גם דרך השמשה הקדמית, ראיתי את כל הרכב. ראיתי אותו דרך השמשה של הניידת ודרך השמשה של הנהג" (שם, ש' 25-26).

כנשאל האם ראה אותו דרך חלון קדמי שמאלי, חזר על דבריו והשיב: "מי אמר שלא ראיתי? ראיתי את כל הרכב דרך שמשת הניידת והחלון השמאלי לכאורה החלון השמאלי של הניידת" (שם, ש' 28-29).

עדי ההגנה מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם מסר כי לא דיבר במהלך הנסיעה בטלפון. לטענתו, השוטר כלל לא ראה אותו בשל "רכבים ואוטובוסים" שהיו במקום.

כשנשאל הנאשם האם הוא מודה שהוא סרב להזדהות לפני השוטרים השיב בחיוב (עמ' 11 לפרו', ש' 8). לגבי כיוון נסיעתו השיב גם הוא כי נסע "ממערב למזרח" (שם, ש' 5).

כשנשאל לגבי צבע החלונות ברכבו השיב כי החלונות מאחור הם בצבע שחור כהה "100%" ומהחלונות הקדמיים "20%". כשנשאל האם אפשר לראות את הנעשה בתוך הרכב כשהחלון סגור השיב: "אפשר לראות מ 5 מטרים מה שקורה בתוך הרכב" (עמ' 11 לפרו', ש' 17).

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם לפני ולאחר שעיינתי בחומרים שהוצגו והוגשו, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי עובדות כתב האישום הוכחו בפניי.

שני עדי התביעה, השוטרים, מסרו עדות רציפה, אמינה ומהימנה. עדויותיהם המשלימות ומשתלבות זו בזו, כלהלן:

א. שני השוטרים שרטטו סקיצה זהה לעניין כיוון נסיעת הנאשם ומיקום הניידת ביחס אליו.

השרטוטים ת/2 ו - ת/3 ששרטט השוטר צחי והשרטוט ששרטט השוטר יניב (ת/5), בהם שורטטה היכן עמדה הניידת והיכן נסע הנאשם מתיישבים עם האופן בו הבחינו השוטרים בעבירה, כפי שעולה מהדוח ומעדותם. שניהם העידו כי היו במרחק של כ - 5 מטרים מרכב הנאשם וראו את הנאשם אוחז ביד ימין את הטלפון צמוד לאוזן ימין. השוטר יניב מסר בעדותו כי מדובר ברכוב שהוא מכיר היטב (עמ' 9 לפר', ש' 26).

ב. השוטר צחי רשם מזכר מדויק לגבי האירוע ומסר עדות מפורטת לגביו. התרשמתי כי הוא זכר היטב את פרטי האירוע על אף שחלפו שנתיים מאז האירוע. הוא חזר בעדותו מס' פעמים כי ראה את הנאשם אוחז בטלפון ביד ימין צמוד לאוזנו הימנית.

ג. השוטר יניב מסר אף הוא בעדותו כי הבחין בכל המתרחש ברכבו של הנאשם, דרך החלונות.

ד. הסנגור הגיש פירוט שיחות לפיו הנאשם שוחח בטלפון הנייד בשעה 9:40 וטען כי העובדה שבדו"ח רשומה השעה 10:00 מעידה כי הנאשם לא דיבר בטלפון בשעה הנטענת.

נציין כי שני העדים מסרו כי ראו את הנאשם מחזיק בטלפון ביד ימין, צמוד לאוזנו הימנית, כשהוא בנהיגה, ודי בכך, בהתאם לתקנה 28(ב) כדי להרשיעו בעבירה על שימוש בטלפון בזמן נהיגה, גם אם לא נערכה שיחת טלפון. מעבר לכך אין כל וודאות מהו מספר המנוי בו השתמש הנאשם במהלך האירוע, ומכאן שאין וודאות כי פירוט השיחות שהוצג שייך לטלפון אותו אחז הנאשם בארוע.

ה. גרסתו של הנאשם לא סתרה את גרסת השוטרים. ההיפך, היא חיזקה ואימתה אותה.

הנאשם מסר בעדותו כי חלונות רכבו הקדמיים כהים ברמה של 20% וניתן לראות דרכם, במרחק של כ - 5 מטרים, את המתרחש ברכב. עדות זו משתלבת עם עדותם של השוטרים שמסרו כי ראו את המתרחש ברכבו של הנאשם ממרחק זה, דרך השמשה הקדמית.

בנוסף, הנאשם העיד כי נסע ממערב למזרח ומסר כי כל אשר נרשם בדו"ח לגבי סרובו להזדהות בפני השוטרים נכון, מלבד העובדה שדיבר בטלפון.

לפיכך, אני מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת הנאשם וקובעת כי הנאשם החזיק בידו את הפלאפון הנייד תוך כדי נהיגה ובתנועה ובכך ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב אישום. לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שימוש בפלאפון נייד תוך נהיגה ובתנועה ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לתביעה ולב"כ הנאשם עו"ד איוב סובחי, ותזמנם לטיעונים לעונש ביום 9.11.17 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.